

נח:

עין משפט
גר מצוה

גב א מיי סיד מהל
פוטס הל ח:
גב ב מיי סיד מהל
פרומות הל כב:
גד ג ד מיי שס הל כב:

תוספות ישנים

[illegible][illegible]

לשון חללה ועל כן היה
לשון חללה ועל כן היה

(ז) נראה דל"ל ודל"ל כפ"ד דמשיט"א ליה שחזירי למוספה אלא דכזה אנכי מסיק.

הבא על יבמתו פרק ששי יבמות

אמר רב קנה
מרת יבם במילתיה דרבי
בבית חמי' וכלל עבד בה
יאל לענין השקאה קרי לה

שומרת יבם קרית ⁽⁶⁾ דהא ⁽⁷⁾ אמר רב קנה ל קנה אלא לדברים ה הוא טעמא אלא לר לכל הכא במאי עס מאמר וב"ש היא דא וגמור אי הכי היינו או וכנוסה לאו חדא מיל ידיה וכנוסה דחבר

ידיה ושומרת יבם דת
האי תנא הוא דת
לארוסה להשקות
מקנין אותה להשקות
תמן בר יצחק אמר
רב חנינא משמיה דרב
ביבכתו (ויש לו אח)
הכנת פסלה מן התרוס
מאיר אמר דאמר
לביאה פסולה לא אכר
מי אמר ואלא לרבי
השתא משתמרת לבי
אכלה דרבנן מיבעיא
אמר עשה בה מאמס
אכלה ייש לו אח
אוכלת לא נחלקו אס
יוחנן אמר אוכלת
אוכלת רבי יוחנן
לרבי מאיר דאמר
משתמרת לביאה פס
רבנן אכלה וריש לק
אפילו לר"א ורבי ע
הני מילי דיש לו לה
האב כיון דאין לו לה
וכי תימא האב נמי יש
חזרות פסקה מניה
הא אנדא ביה; נתא
בעא מניה רבי חייו

בכהן גדול שקדש את
 ונות לאו בנות שבויה ויניה
 בנת השקאה היא כלל ואפי'
 יקיען מיניה לעיל דיש חופה
 גלגול שבויה וי"ל דנפקא
 לא לז' אחר אי נמי דמשמע
 שאין מקנין על ידו כדחנן
 (שם בריס פ' סס דה):
 אן ראהי דחסיב משחמרת
 א היו הקידושין בעצירה:

מהו

החלל דהויא פסולה דאורייתא
בל משתמרת ליבס חלל דלית
הוא משתמרת וביאתה פס
לו להאכיל כי האי גוונא ב
י יס לו להאכיל. על ידי
סיו. צימי אירוסין וכ"ג אסור

זה דמתי' דאליין בטר נשיאין וקא
ין ופשיט ליה מחבול דיכנס דקייט
פשיט מחבול דיכנס דשרי לכוססה
ה ועל כן היה משיב לו לפי דעתו

ה' אשתו מעליה היא
ל כשמואל דאמר לא
ומורים בפרשה מידי
הא אמר רב קנה
קנין כגון דעכד בה
די "מאמר קונה קנין
סה ולטעמין נשואה
תא היא אלא נשואה
הא נמי ארוסה
וכדריה רב פפי אמר
א "אין מקנין לה
נשואה ארוסה אבל
כשהיא נשואה רב
על די לגלול שלח
יחזן הענישה מאמר
אפילו הוא כהן והיא
ה למאן אלימא לרבי
מאור משתמרת
כי היא מאדוריתא דרבנן
אלעזר ורבי שמעון
זה פסולה דאורייתא
אלא כי אתא רבין
ביבמתו דברי הכל
לל דברי הכל אינה
א שנתן לה גט רבי
ש לקיש אמר אינה
אפילו "אוכלת
אפילו אוכלת הני מילי
לה דאורייתא אבל
ש אמר אינה אוכלת
אוכלת דאמרי אוכלת
לל במקום אחר אבל
לל במקום אחר לא
לו להאכילה בחזורת
ורובה לבי נשא אבל
מלו או נתגרשו וכו';
רב יוסף משמואל
חקקנה ובגרה תחתיו
מהו

עכשיו ומגלגל עליה שבעה כ
ומחלל לגלגול שבעה מן
משמרתם לביאה פסולה. שי
היכי דהיא משמרתם לביאה
פסולה מדרבנן דש ביאה א
ובעל לזו כו' וכן ב' יבמין וי
לדאורייתא כגון אלמנה לכהן
לקיים אכלה בתרומה ד' נש
במשמרתם לביאה פסולה ד
כלל לא אכלה. אפי' היא צ

א ולא אכלה ואפי' לרבי אלט
לו להאמיל דהא כהן חלל
לה מדרבנן היא דגט מהני
קום אחר: אבל על ידי גי
ירושין גמורים: בחורות.
בבגרת כדאמרין במתניתין

לְבוֹיָהּ חֲלָה לֹא קָה מִיִּנְעוּתָהּ לִיה
אִירֹסֶן קֶאֱמֵר קָרָא וְאִ"כ מ"ח
י"ל דַּעֲלִיל לֹא קָה פִּשְׁטֵי אֱלֹה לְדַבֵּר
שִׁשְׁטֵן קָך דֶּאֱסוֹר לְמִסְפָּה וּמִיִּנְעוּתָהּ

מסורת הש"ס

(א) סוטה כד: (ב) [לעיל כט: וס"ג]
(ג) [לעיל כה: (ד) קדושין
כז: (ו) [דף מ: (ז) כס"א:
והי, (ח) [חזק לטו"א]
(ט) [במדבר י, ע"ב לישא
לחרינא], (י) כ"א לחותין,

תוס' חד מקמאי

כִּי אַתָּה רִבֵּן אֶת־כִּסְּךָ
עֲשֵׂה מִמֶּנּוּ מִמָּוֶה
לֵינִי אֲכַלֶּה יֹאמְרִי לְרִמִּי
דֹאמְרִי מִשְׁפּוֹלֵה לְהִיאֵם
פְּסוּלֵה אֲכַלֶּה הִיאֵם
כִּיאֵם פְּסוּלֵה מִדְּרֹגִין
כֵּן כִּיאֵם פְּסוּלֵה מִדְּרֹגִין
אֲכַלֶּה זֶה שָׂמָּה כִּי עֲלִיהִ
אֲכַלֶּה כִּי פְּסוּלֵה לֹא־
מִדְּרֹגִין אֲכַלֶּה זֶה לִי אֵם
חֲלֵל דִּיהִ אֵתָה אֲכַלֶּה לֹא
נִחְלָק לֹא־אֲכַלֶּה לִּי חֵלֶם
יֹאמְרִי אֲכַלֶּה מִדְּרֹגִין
שִׁמְרִי אֲכַלֶּה מִקְּסוֹם אֲחֵר
אֲפִילוּ לִי דֹאמְרִי אֲחֵר
אֲכַלֶּה הִיאֵם יִישׁ לִי
לְהִיכָלִל מִקְּסוֹם אֲחֵר
הֵכָן יִישׁ דֹּאמְרִי אֲכַלֶּה
מִקְּסוֹם אֲחֵר לֹא־וֹכֵת
לְהִיכָלִל מִחֲבוּרֹת חֲבוּרֹת
פְּסָקָה מְנִיהִ וְחוּרֹת לִבִּי
נֶשֶׁם אֲחֵר אֵתָה בִּיבִי
לְהִתְלַחֵם בִּי יִוְחֵן:

מוסף רש"י

[illegible]